

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Solidaritet : Tema : Sydafrika

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1987

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-Småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

SOLIDARITET

JOE SLOVO:

NATIONALISME OG KLASSEKAMP I SYDAFRIKA

Joe Slovo, formand for Sydafrikas kommunistparti (SACP) holdt for nylig en tale om SACP og ANC's rolle i Sydafrika på årsdagen for kommunistpartiets stiftelse 65 år tidligere. Han talte om nødvendigheden af at forbinde kampen for national befrielse og klassekampen, og om hvorfor Botha og hans støtter i vesten vil splitte ANC for at fastholde den kapitalistiske udbytning i Sydafrika.

Han beskriver derefter hvorfor Botha, Reagan og andre i den vestlige verden er så interesserede i at splitte ANC ved at beskynde den for at være kommunistisk domineret og gå kommunisternes ærinder. Det er glæde for selv den mest tykpankede af de reaktionære, at på et eller andet tidspunkt vil det være nødvendigt at forhandle med ANC, og derfor er det vigtigt at få splittet ANC, så man får udslettet den revolutionære gruppering i ANC, som rækker ud over en sort nationalisme og borgerlig demokratiopfattelse.

Han taler videre om hvordan både SACP og ANC - dengang begge organisationer stadig var legale - arbejdede sammen, og hvor kommunister også dengang var medlemmer af ANC og ikke lugede skjul på deres samtidige medlemskab af SACP.

Årsagen til samarbejdet ligger i "... generelt set er kapitalistisk udbytning og racitisk dominans ikke autonomt forbandet. Men den historisk betingede sammenhæng mellem kapitalistisk udbytning og racitisk dominans i Sydafrika skaber en naturlig forbindelse mellem national befrielse og social frigørelse, en sammenhæng, som det nu ikke længere lader sig gøre at skille ad. Den voksende forståelse af denne sammenhæng

er årsagen til kommunistpartiets voksende popularitet. Det blev dramatisk understreget af en opinionssundersøgelse som sagde, at 77% af de sorte i byerne var for socialisme (undersøgelsen blev offentliggjort i Financial Mail den 20. sept. 1985).

"Som betingelserne i Sydafrika, behøver man ikke at være diskrimineret svarstalslister for at forstå, at en befrielse som kan omhandle en overvældende af velgysset, der ikke fjernes med rasistisk dominans som fjandsproduktion, ikke er nogen frigørelse overhovedet."

"Da betinger kan at være en ærlig motiveret sort nationalitet for at begribe, at den politiske dominans kan have været midlet til at beskytte økonomiske privilegier og dominans. Dette forklarer også, hvorfor der for så mange af vores sorte nationale personligheder kan have været et kort brud fra nationaliteten til kommunisten."

"Hovedindholdet af den øjeblikkelige kamp centrerer sig omkring ANC's 'Freedom Charter' (Frigørelseschartret), som fremmer samarbejdet med en platform som kan forene forskellige klasser og sociale grupper i kampen for et ikke-racitisk, demokratisk Sydafrika baseret på flertalens vilje. Imidlertid i en sådan demokratisk sejr

Tema: SYDAFRIKA

16 FEB 1987

vil lægge det øjeblikkelige behov for at ændre den nationale økonomi i befolkningens interesse. Dette mål oplagt medføre særlige indsatser i forhold til produktionsmidler og udfører de store forretningskoncerner som dominerer masseløn, banker og industri. I praksis vil spørgsmålet om hvilken vej Sydafrika vil tage efter den nationale befrielse blive afgjort af de økonomiske styrkeforhold de klasser imellem, som er kommet til magten."

"Men vi er endnu ikke kommet til dette mål og derfor er det mest brændende problem, som vi alle står foran - kommunister såvel som ikke-kommunister - hvordan fuldfører vi denne opgave. Det er afgørende at skabe den bedste mulige front i kampen mod det racitistiske regime. Og en front indeholder pr. definition forskellige grupperinger. ANC er helt klart den afgørende kraft i denne front. Men specielt i den sidste tid er der opstået en bred vilje som går ind for et afgørende brud med apartheid, men som ikke nødvendigvis deler ANC's mere radikale vilje."

"På den anden side må det ikke herke nogen tvivl om den afgørende placering som ANC indtager, og generelt sagt kan den umiddelbare fremtid kun opgøres med ANC som den konstruktive kraft på dette område. Vi forsøger derfor den ofte gentagne påstand fra Botha og hans vestlige venner, at ANC kan er en blandt mange sorte bevægelser, som alle skal betragtes

på lige fod. Denne påstand er kun et forsøg på at svække ANC som den afgørende kraft i den kommende ændring af samfundet for derved at sikre, at den deling af magten som de lægger op til, ikke fører til, at de hvide miste den reelle kontrol med samfundets udvikling."

"Vi må heller ikke lade os snyde for at den øjeblikkelige nationale demokratiske økonomiske repræsentanter et bredt spekter af forskellige sociale lag og klasser forsvarende parolen om magt til folket (People's power), kan vi ikke regne med at de deler den samme opfattelse af dens indhold og fremtid."

"Udly ANC, som ikke kan eller skal forholde sig udelukkende til kampen ud fra en enkelt klassens interesser, går SACP ind for arbejderklassens interesser specielt. Det er vores primære opgave både som uafhængigt parti og som del af alliancen med ANC at værne om fremhæve den dominerende rolle som arbejderklassen bør have."

Slovo lader derefter om vigtigheden af at minoriteterne i et kommende frit Sydafrika bliver sikret deres rettigheder i modstrid til hvordan det nuværende hvide mindretal undertrykker det store sorte flertal. Men samtidig understreger han, at det kun kan foregå i et Sydafrika baseret på flertallets vilje og siger derefter:

"... lighed må finde sted mellem individer og ikke vis race, eller etnicitet skillelinjer som sådan, og hvis nødvendigt sikres via konstitutionelle garantier."

I sidste del af talen kommer han ind på hvordan den umiddelbare fremtid eller samarbejdet skal kan og bør organiseres i samfundets produktionen:

"... hvordan bliver vi or ad med at forene behovet med øjeblikkelige ændringer i produktionen med behøvsrettet økonomisk retning, med kravet om øjeblikkelige økonomiske forbedringer og de forventninger som masserne måler om indførelsen af øjeblikkelige behov? Vi er af den opfattelse, at der på lang sigt er harmoni mellem disse to faktorer, ja, vi mener faktisk, at de er nødvendige forudsætninger for hinanden."

"Men der vil i et stykke tid efter apartheid's afskaffelse være en blanded økonomi i samfundet, som vil spille en vis rolle for ikke-monopolistisk virksomhed på forskel-

lige niveauer. Der vil være en plads for den sorte småkapitalist, som nu bliver racetærsklet og økonomisk diskrimineret såvel som for hvide forretningsfolk, som er indflyttet på at acceptere den nye magtes tilstand."

Under den forudsetning at den gamle herskende klasse økonomiske og politiske magt er øjeblikkelig og den nye stats magtstruktur og samfundssystemet er i overensstemmelse med det Frihedsbrev som ANC har som platform, vil eksistensen af denne blandede økonomi være til fordel for det arbejdende folk og fungerer som en spore frem mod en socialistisk fremtid og åbne op for at det fremtidige samfund vil blive afgjort i den politiske debat og ikke via kampen i gaderne."

"Men indtil vi når så langt vil massekampens politiske form og indretning af den revolutionære vold være kampens betingelser."

Overnat og redigeret af Lance

JOE SLOVO
Opvokset uddannet som sagfører i Sydafrika. Medgik midlem af kommunistpartiet i Sydafrika (SACP). Nu formand for SACP.
Et eneste tvivle medlem af ANC's centralkomité, og har som sin vigtigste post: chef for ANC's militære afdeling (Umkhonto we Sizwe) Nationalens styrke.
Hans kone, Rach Finzi, som enderiste ved anstøtten i Muguro i Mozambique, blev dræbt ved en brevsøbe organisation af medlemmer af sikkerhedsstyrkerne i Sydafrika.
Slovo gik under jorden og ledet Sydafrika i 1963 og beskriver selvvalgt i sydafrikanske arber som den mand, efterhånden påjtes som blev vil have knæ og i værende hjernen bag ANC-militære aktioner.

SANKTIONER IMOD SYDAFRIKA

- VIL DE VIRKE?

Der er snakket meget i mange år om økonomiske sanktioner imod Sydafrika, nu ser der ud til at ske noget, men er sanktionerne omfattende nok? Hvad er virkningen på det sydafrikanske samfund? Og hvad vil der ske med de afrikanske frontlinjestaater, hvis Sydafrika gør gengæld overfor dem?

SANKTIONER ER VED AT BLIVE RESPEKTABLE I DEN KAPITALISTISKE VERDEN

I efterhånden mange år har anti-apartheid-komiteer verden over kæmpet for at få den vestlige verden til at indføre økonomiske sanktioner overfor Sydafrika for at støtte ANC og andre bevægelser, der kæmper for apartheid-styrets endeligt.

Nu er der ved at komme skred i tingene, der er ikke ret mange lande, som ikke i det mindste vedhæfter sig til sanktioner af en eller anden art overfor Sydafrika. Men der er sta-

dig en lang vej at gå, hvis der skal indføres økonomiske sanktioner som batter noget. Det ser man tydeligt af Thatcher-regeringens hårdnakkede afvisning af at indføre sanktioner af væsentlig betydning overfor Sydafrika. Men efter det sidste Commonwealth-møde blev Thatcher tvunget til at være med til nogle få sanktioner imod Sydafrika, som vil blive foreslået på EF-topmødet i september.

Det er sandsynligt, at der på dette møde bliver vedtaget et forbud mod import af frugt og grøntsager fra Sydafrika, et forbud mod vestlig flytrafik, men nok mere tvivlsomt er et forbud om forbud mod import af kul og stål fra Sydafrika.

Det vil sæt op have en vis virkning, hvis EF lukkede af for både kul- og stålimporten fra Sydafrika, specielt stål, da kulimporten primært går til Danmark og Frankrig, som allerede har taget beslutning om at afvikle denne import. Stål- og kulimporten til EF-landene er 7-8 gange så stor i værdi som importen af frugt og grøntsager fra Sydafrika.

Men ifølge en økonom, Brian Bolton, som har udgivet en bog om økonomiske sanktioner imod Sydafrika, vil en økonomisk boykot primært have virkning, hvis den også omfatter Sydafrikas vigtige eksport af guld og platinium. Guld og platinium kan ikke udvendes ret mange steder i verden og Sydafrika fik en stor del af sine eksportindtægter via salget af disse to stoffer. Derfor er det jo nok ikke tilfældigt, at de ikke har været nævnt som værende foreslået omfattet af boykotten.

BEGRENSEDE ØKONOMISKE SANKTIONER: BEGRÆNSET POLITISK EFFEKT

Der siger sig selv, at begrænsede økonomiske sanktioner kan fremsætte kom at have begrænset poli-

tisk effekt overfor apartheidstyret. Det mest sandsynlige er, som vi allerede har set det, en blank afvisning af at bøje sig for økonomiske trusler og at den høje afrikanske befolkning rykker sammen i enhed overfor en fjendtlig omverden, som støtter »imperialisme/kommunismen«. Det at de økonomiske konsekvenser er begrænsede, gør jo netop, at de er til at leve med, og det vil være let for Botha-regimet at få folk til at spænde livemuslen om tak eller to ind for at klare udfordringen mod deres privilegier på lang sigt.

Dermed er det også muligt at det kan lykkes for apartheid-styret at kompensere for evt. økonomisk tab på frugt, grøntsager, kul og stål via merpriser på guld og platinium.

Som en konsekvens af den voksende trussel om sanktioner overfor Sydafrika har markedet for guld og platinium reageret kraftigt. Specielt prisen på guld er steget markant på bare et par uger. Den 31. juli var prisen pr. et pund guld \$ 352, men allerede den 12. august var den oppe på \$ 387 og børseksperter forudsiger, at inden årets udgang vil prisen ligge på omkring de \$ 500. - Det er klart, at hvis en sådan udvikling fortsætter, så vil en stor del af Sydafrikas tab på andre eksportområder blive erstatet af en ekstracurricular indtægt på guldsalget.

Derudover har den sydafrikanske regering i mange år arbejdet på at gøre landet selvforsyende i så høj grad som muligt. Det har været kuldramt, for det er selvfølgelig urentabelt i forhold til verdensmarkedspriserne på mange produkter, selv af fremstille dem, men man har så statsubsidieret sådanne industrier for at få dem til at overleve, under trussel om at økonomiske sanktioner blev indført i fremtiden.

Derfor er virkelige politiske ændringer ved hjælp af økonomiske sanktioner kun mulig, hvis de omfatter alle ovennævnte grupper, samtidig med at der lukkes af for Sydafrikas muligheder for lån, og investeringer fra den vestlige kapitalistiske verden.

Som øjeblikkelige sanktioner, som mere har politisk-psykologisk virkning nævner Brian Bolton bl.a.: indstilling af al flytrafik til Sydafrika, således alle alle

sydafrikanere, hvadenten det er turist eller forretningsrejsende, skal rejse til et andet afrikansk land for at komme ned fly til f.eks. England eller USA, et forbud mod at eksportere p-piler til Sydafrika (hvor et dansk firma ifølge Bolton skulle stå for størstedelen af Sydafrikas import af denne vare), samt et forbud mod al udsalg af TV- og lydudrustning til det sydafrikanske TV- og radionet. - Sådanne sanktioner har ganske vist ikke nogen økonomisk effekt, men vil i høj grad gøre det klart for sydafrikanerne, at der er en stærk modstand imod deres system ude i verden.

SYDAFRIKAS JERNGREB OM FRONTLINJESTATERNE

Hvor de vestlige lande ikke vil lade under at indføre økonomiske sanktioner imod Sydafrika i nærværende grad, vil det kunne ramme de afrikanske frontlinjestaater hårdt.

Både Zimbabwe, Zambia, Mozambique og Angola er i større eller mindre grad afhængig af Sydafrika. Det gælder specielt problemet om transport af deres varer til de overstøede markeder, hvor de for en stor del dels ufuldkommande afhænger af det sydafrikanske vej- og jernbanenet for at kunne nå til afskibningshavne i Sydafrika.

For at afvikle denne uretlige afhængighed af apartheid-styret har disse lande med delvis hjælp fra lande i den vestlige verden prøvet at få etableret et alternativt vej- og jernbanenet på betone. Beira-ruten. Denne rute er 298 kilometer lang og 50 km bred og strækker sig fra det østlige højland i Zimbabwe gennem sømpe, bjerge og dale frem til havnebyen Beira i Mozambique ud til det Indiske Ocean. Beira-ruten skal både være en jernbanerute, en vej og have en orientering for dermed at kunne transportere hele den handel, som frontlinjestaaterne er tvunget til at føre igennem Sydafrika og dermed bliver afhængig af dette styresmål.

F.eks. er Zimbabwe for 90% af sin handel afhængig af Sydafrika og er nok det land, som har været mest interesseret i at denne rute kom op af stå. Det har været et stort problem for trans-

FRÅ EN BOYKOT-AKTION

port ud denne rute, at opretholdelsen i Mozambique, MNR, konstant foretager angreb på Beira-ruten, og heren i Mozambique har været ude af stand til at forsvare den. Det har medført at Zimbabwe har stillet med 10.000 mand af sin hær til at beskytte ruten og bekæmpe MNR. Det er en enorm byrde for Zim-

bulwe at holde en fjerdedel af sin hær i dette område, og det koster landet 20% af sit budget at prøve at holde denne rute åben.

Det er blevet beregnet, at hvis Beira-ruten først var fuldt udbygget og var en sikker rute, ville den kunne klare 5,1 millioner tons gods, hvad der næsten svarer til hvad frontlinjestaater-

SYDAFRIKA

Lid af det væsentlige befolkningsøgning på godt 11 mill. udgør de sorte 72,8, de hvide 4,8, de såkaldte farvede (af blandede ophav) 2,0 og indvandrere 1,5.

Hovedparten af de sorte bor i Bantustaner (eller homelands), der er placeret på ca. 14% af arealet - med nogen af den dårligste jord. Bantustanerne fungerer som reservater for kvinder, børn, gamle, syge og mentalt udsatte arbejdere. De sorte mænd, der arbejder i de hvide byer og industrianlægger, indvandreres i lukkede lejre.

Den sidste halvdel af de sorte bor i urban-ghettoer rundt om i de store byer (som Johannesburg). Mange Bantustan-beredte familier foretrak ikke at bo her til sidst. Regeringens myndigheder trak mod disse er på afstand. Alle sorte skal bære et pas på sig, men det ikke blot fremgår hvilken Bantustan de er, for hvis de er tvivlsomt kønskabende de selv på, har man også hvor pludseligt de er tilbage er, belysningerne (som de gamle økonomiforbud).

Politisk atmosfære har været omkring 100.000 sorte, for »ulovligt ophold« i det sydafrikanske område (indvandrere), der selvfølgelig har fået taget disse sanktioner på i deres eget land!

MOD SYDAFRISK FRUGT

Hvide »afrikaanere« siger:

TIL HELVEDE MED OMVERDENEN

I de sidste måneder har de hvide sydafrikanere rykkert sammen på højrefløjen, entusiastisk bifaldet undtagelsestilstanden og er indstillet på at bekæmpe sort flertal/ANC (i sidste mand uanset konsekvenserne).

Siden den nuværende undtagelsestilstand blev indført i midten af juni har man kunnet iagttage en klar tendens til at de hvide sydafrikanere er rykket sammen ude på højrefløjen.

Indtil undtagelsestilstanden blev indført, var der en stigende kritik af Botha og hans regering for at være for blød overfor den sorte befolkning og for at lade sig påvirke for meget til at snække reformer i Sydafrika under pres fra udlandet. Denne kritik kom specielt fra en neo-nazistisk gruppe, AWB (Afrikaan Weerstandsbeweging), som både er en paramilitær og en politisk bevægelse. Dens leder er Eugene Terre Blanche, som kan være en egenfaglig, som oratorisk, begavelse som vise tidligere udi denne branche.

Han har læst en kritik af Botha-styret, om at det var for blødt overfor »svartestier og kommunister« (ANC m.fl.) og mener, at det endelig opstår til sin tid vil stå mellem AWB og ANC, hvor andre politiske og militære faktorer er føjet til side.

Men med undtagelsestilstandens indførelse, frøpligten af tusindvis af sorte medlemmer af ANC, UDF og COSATU sammen med den klare afvisning af rasisme fra vesten om reformer, frigørelse af Mandela og legitimering af ANC har Botha gendrevet meget af det tabte land. Så meget, at der nu alvorligt spekuleres i at afholde et stort valg her i efteråret for at høre de politiske frugter af opbakningen bag regeringen og den mindskede støtte til de mest højreorienterede bevægelser såsom AWB.

Ifølge New Statesman fra den 27. juni er Botha direkte blevet opfordret af vesten til at afholde dette valg i 1989 kan hente fragmenter af deres politiske linje. Ifølge denne artikel har AWB allerede i omfattende grad infiltreret både den sydafrikanske hær og sikkerhedspolitiet, som traditionelt er ret højreorienteret, og flere vestlige lande skulle for undtagelsestilstanden overfor Botha-regeringen havde udtrykt bekymring for et højreorienteret kup, hvis udviklingen fortsatte.

Uden at opfatte undtagelsestilstandens som indført af Botha for at foregive en sådan udvikling, er det oplagt, at han har kunnet drage fordel af undtagelsestilstanden til også at tage vindten ud af sejlene på AWB.

SORT OG HVID I SYDAFRIKA: SOM TO FORSKELLIGE PLANETER

Der har været mange reportager i de sidste par år som har beskrevet - indtil det grænse - den hvide sydafrikaners uvidenhed om de levevilkår, som den sorte befolkning har, og hans totale mangel på interesse i at kende til det. Så da Botha indførte undtagelsestilstanden blev det høst med tilfredshed og glæde. Nu kunne man så måske få fred for de enkelte sporadiske angreb, som havde været på de hvides boligområder. At der hersker nød, sult, undertrykkelse i uhyggelig grad blandt de sorte ved den hvide sydafrikaner ikke ønsker heller ikke at vide det.

Han ønsker at leve i sin beskyttede verden, hvor sikkerhedsstyrkerne kan skule; at han aldrig bliver forstyrret af virkeligheden udenfor sit boligområde. Og hvor det statsstyrede radio og TV sikrer, at der ikke kommer forstyrrende oplysninger og analyser, som kan rykke ham ud af denne opfatelse.

Som en reaktion på at det alligevel er svært at holde virkeligheden fra livet, rykker den almindelige hvide sydafrikaner (af boeroprindelse) så yderligere ud på højrefløjen sammen med Botha, således at der følger en sydafrikansk professor, Willem Kleyntz, som er leder af departementet for politiske studier ved University of South Africa, i realiteten ikke er nogen forskel mellem regeringens tilhængere og den neo-nazistiske Afrikaan Weerstandsbeweging i spørgsmålet om Sydafrikas sikkerhedsituation. Resultatet har regeringen overtaget det yderste højres politiske klæder med det formål at forene hvide i en vejfarlig vrede over den »svartehedske indfaldning«.

Men advarsler at den oprindelige beerebefolkning (Afrikaanere) er rykket sammen ude på højrefløjen, kommer støtten også fra den indvandrede arbejderklasse af engelsk oprindelse samt fra den 600.000 store portugisitalende befolkning, hvoraf mange kommer fra de tidligere portugisiske besiddelser i Angola og Mozambique, samt fra hvide, der er flygtet fra det gamle Rhodesia, da det hvide styre måtte afgive magten der. En køn kombination af de sidste dages hellig, som jo nok ikke kan bevæges af ret mange argumenter i den nuværende situation.

Situationen forværes yderligere af den stigende arbejdsløshed, som er ved at opstå også blandt den hvide befolkning, således at dele af denne nu skal til at overtage det mere beskidte arbejde, som blev udført af de sorte. Det får den konservative, at det pjaltetolerant, som er ved at opstå så småt blandt de hvide, er taknemmelige ofre for en højreorienteret ideologi om den hvide races overlegenhed og ikke er stemt for reformer, som betyder, at sorte får adgang til nogle af de job, som før var forbeholdt de hvide.

Situationen forværes yderligere af den stigende arbejdsløshed, som er ved at opstå også blandt den hvide befolkning, således at dele af denne nu skal til at overtage det mere beskidte arbejde, som blev udført af de sorte. Det får den konservative, at det pjaltetolerant, som er ved at opstå så småt blandt de hvide, er taknemmelige ofre for en højreorienteret ideologi om den hvide races overlegenhed og ikke er stemt for reformer, som betyder, at sorte får adgang til nogle af de job, som før var forbeholdt de hvide.

BOTHA'S NATIONAL PARTY HAR LIGE HOLDT KONGRES

Hvis der var nogen, som havde forventninger om at Botha enten skulle love undtagelsestilstanden ophevet eller love nye reformer på den næste forventede kongres for regeringspartiet, National Party, så blev de skuffet. I stedet så Botha's offensiv undtagelsestilstanden - og ville overbevise ikke diskutere interne forhold i Sydafrika med vesten, kun hvordan man kunne løse Sydafrikas sikkerhedsproblem i forhold til frontlinjesterne.

Når man læser de journalistiske reportager om de delegerede på denne kongres og deres holdning, så skulle man ikke tro, det var Sydafrika, beskrivelserne gik på.

Der beskrives, hvordan 1.700 delegerede og deres familier kom kørende til kongresshallen i Johannesburg, i dyre robus som til en anden filmpræmie i Hollywood, ubekymrede og vellykkede, der var ikke skygge af sikkerhedscheckning i kongresshallen, ja selv journalisterne blev ikke checket.

De støtter Botha i hans snak om videreførelsen af den type reformer - som

ikke flytter tingene ud af stedet - og det som mest kan hvide dem op er udenlandsk indflydning. Det er tydeligt at snakken om sanktioner har bevirket, at de takker totalt op om Botha og hans politik.

Samtidigt har de kunnet se at undtagelsestilstanden i første omgang har virket: der er relativt fredeligt i de sorte områder, tusinder af politiske aktivister er internerede, de sorte faglige og politiske bevægelser lider under manglen på ledere, da utroligt mange er internerede, sikkerhedsstyrkerne sidder i første omgang fædt på fisket.

DE LIBERALE HVIDE OG FORRETNINGS-LIVET SOM SNAKKER MED ANC ER ISOLERET

I perioden op til undtagelsestilstanden var der i den vestlige presse mange reportager om, hvordan ANC og andre sorte bevægelser havde det ene eller andet møde med fremtændte re-

(forts. næste side)

ANC

African National Congress blev dannet i 1912 af Zulu, Xhosa, Swazi og andre. Op til 1920'erne arbejdede ANC udelukkende for at bøde de tomes vilkår med fredelige midler.

Efter Sharpside-massakren i 1960 opfordrede den militære gruppe med Nelson Mandela som leder, i 1960 blev ANC forbudt. Lederne blev fængslet eller gik i eksil. Det flyttedes regimet til styrke den sorte kamp, der var ude i et fuldstændigt midt i 1970'erne.

På samme tid hævdede undtagelsestilstand mod apartheid videnskab. Den blev anført af de hvide og var bl.a. inspireret af betrieass-beretningens sejr i frontlinjesterne. Følgelig af mange aktivister fra denne kamp, Soweto-opstanden i 1976, sikrede ANC nyt liv. Den vestlige aktivitet er gnet med angreb på politifolk, udløste atleg, voldsomme og energiforbrugende i 1980. ANC har sluttet sammen de sorte med betydningsfulde og sande organisation, hvilket eksempelvis kommer til udtryk ved den fængslede Mandelas postur som national ledningsfigur.

ne regner med at have i hænde i 1995. De vestlige lande er gået ind i projektet med flere hundreder af millioner dollars, og specielt de nordlige lande har bidraget til investeringer i at fremme denne rute.

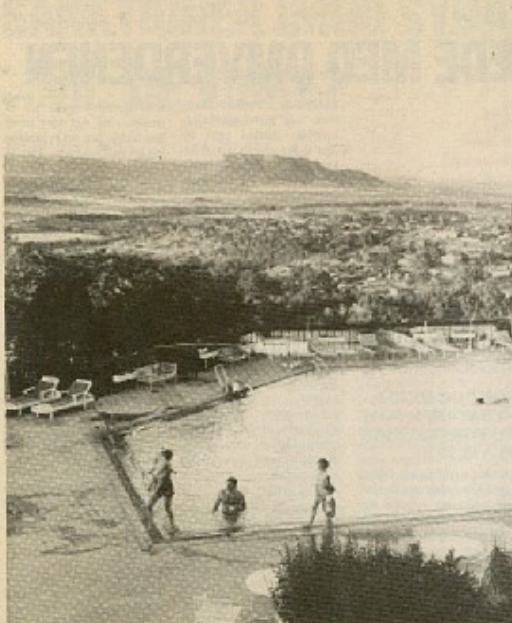
Men indtil dette sker og afhængig af om det lykkes Mozambique/Zimbabwe at nedkæmpe den sydafri-

kanskættede oprørbevægelse, vil disse lande være meget sårbare overfor sydafrikanske sanktioner.

Dertil er der ingen logik i at forlange økonomiske sanktioner, hvis man ikke samtidig er indstillet på at bevilde økonomisk katastroføjelp til boeroprindelse, når Sydafrika skruer bissen på. Løse

("Til hælvede med omverdenen" fortsat)

BILLEDER FRA DANSKE SOLIDARITETSÅKTIONER MOD APARTEID

Et af de tvilte sydafrikaneres feriecentre i Lesotho

presidentens for foretninglivet i Sydafrika, på tværs af Botha-regeringens ønsker, og at disse repræsentanter var interesseret i en fredelig overgang til flertalstyre, hvor det kapitalistiske samfundssystem blev bevret.

Det er der ikke nogen snak om mere, disse folk er nu totalt isoleret og skal nok lade være med i en situation, hvor den vestlige verden begynder at indføre sanktioner, at snakke med ANC om reformer.

Der har ganske vist i juni og juli måned i år været afholdt en række møder i London mellem ANC og repræsentanter for banker og foretninglivet i England, Sydafrika og USA. ANC var repræsenteret af dets formand, Oliver Tambo og fire medlemmer af ANC's foretningrådvalg. Fra engelsk og amerikansk og sydafrikanisk side var der repræsentanter for BP, Barclay's Bank, Rio Tinto Zinc, Courtisals, Comolidated

Goldfields m.fl. Møderne foregik, som det hedder i diplomatenproget, i en meget produktiv, åben og ærlig diskussion i en venlig atmosfære. Mødet var arrangeret af den kendte engelske journalist, Anthony Sampson, som har kendt Jambosiden Sampson for 30 år siden var redaktør af et sydafrikanisk magasin i Johannesburg og skulle som formidling have været mellem Afrikaens og på begge sider og ellers koncentreret sig om, hvordan man langsigtet skære afrikanske forandringer i Pretoria.

Mødet afsluttede ikke store resultater, det var heller ikke ventet med de store forskelle i udgangspunkt, men der blev opnået enighed om at regeringen i Pretoria måtte acceptere sort flertalstyre i et fremtidigt Sydafrika, hvor de havde ville være sjunior partners. ANC sagde, at de regnede med en fremtidig forhandlingsituation, hvor Botha og ledere af de sydafrikaniske etablerede »hommelands« sad på den ene side af bordet og ANC og stærke hvide foretningfolk sad på den anden side.

Men på kort sigt er det sikkert, at disse mere fremvandede repræsentanter fra den kapitalistiske verden godt kan sige sådan noget i England og USA, men de skal nok holde sig på månen i Sydafrika, hvor de er totalt isoleret. Læse

Solidarit på det klodser

Giv en fod mod apartheid

ØK ud af Sydafrika

BARCLAY'S BANK I LONDON TABER KUNDER BLANDT STUDERENDE PGA. FORBINDELSER TIL SYDAFRIKA

Anti-apartheidmodstanderne i England har fået en stor opmærksomhed til at fortsætte kampagnerne for at få banker og foretninglivet til at standse investeringer, udlån etc. til selskaber/bankier i Sydafrika.

Barclay's Bank, som er en af de største engelske bankkæder i verden, har runderne et enkelt til lokale direktører, som siger at bankens andel af låneanslaget i forhold til de studerende i England er faldet fra 1983 til 1985 med 10% (fra 27% til 17%). Hovedårsagen til dette fald skyldes den kampagne, som det engelske Anti-apartheidkomité har ført mod Barclay's

Bank sammen med lande- delene af de engelske studerende (særligt til DSF).

De 10% nedgang i udlånet til studerende svarer til over 20.000 konti og over 400 millioner i indtækt.

Som en led. Fortænger udtrykker det i cirkulæret: «... den nedslående tendens i vor markedsandel kan ikke ignoreres. Samtidig vil den stadig forvandle situation i Sydafrika gøre os, at vi kan se frem til et afbrudt salg på dette område.»

Særligt siges det senere i cirkulæret at «... en række investorer af økonomisk art kombineret med en mere politisk udlængsel i Sydafrika-kampagnerne skulle kunne hjælpe Barclays med at genvinde markedsandelen.»

Mis som formand for de studerende i England, Vicky Phillips, siger: Banken kan pålægge alle de reklamer som de ønsker, men de studerende vil fortsætte med at boykotte banken så længe de fortsætter med at være en vigtig forbruger for apartheidregimen.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk